



РЕШЕНИЕ
№ Ж-231/2017 г.
София, 23.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.01.2018 г., обективизирано в протокол № 4/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена Н.Д. (жалбоподател) за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Н.Д. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата твърди, че съседът Г.К. е монтирал камери за видеонаблюдение във входното пространство и етажните площадки на бл. *****. Жалбоподателят няма данни кой и къде събира и съхранява данните.

В тази връзка г-н Н.Д. счита, че извършваното видеонаблюдение нарушава правата му по ЗЗЛД, и моли Комисията да направи проверка.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № П-5234/20.07.2017г. на КЗЛД, на Г.К. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства и с писмо изх. № ППН-01/Ж-231/2017#21/14.12.2017 г. на О.С. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-231/23.05.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Н.Д. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбата с рег. № Ж-231/23.05.2017 г. е подадена от Н.Д. срещу физическото лице Г.К., който няма качеството на администратор на лични данни. Във връзка със служебното начало и събраните в административното производство доказателства, наведено открито заседание, обективизирано в протокол № 67/13.12.2017 г., Комисията конституира управителя на етажната собственост – О.С. като ответна страна в производството, предвид качеството ѝ на администратор на лични данни.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 59/18.10.2017 г. и Заповед № РД-14-326/03.11.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка, във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-591/23.11.2017 г.

В резултат от извършената проверка е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда с пет входа, като системата за видеонаблюдение – предмет на проверката е изградена във вх. Г, където на втория етаж се намира и жилището на жалбоподателя. Провереният екип установява, че на адреса е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от седем броя видеокамери и две записващи устройства – DVR-видеорекодери. Две от камерите са инсталирани на входа на сградата – от външната и от вътрешната страна на вратата, а друга камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж. Тези три камери са свързани с

видеорекордер, който е разположен в изолирано помещение. Изградената система за видеонаблюдение позволява наблюдение на изходящ образ от камерите в реално време и автоматичен запис на изображенията при движение на обект в обсега на камерите. Достъп до записващото устройство, записите с видеокадри и изходящия образ от видеокамерите има единствено г-н Г.К. DVR-устройството е свързано в локална мрежа посредством рутер, достъп до който се осъществява само от г-н Г.К. Изображенията в реално време, както и записите от видеокамерите могат да бъдат визуализирани на компютъра на г-н Г.К., а управлението на DVR устройството се извършва дистанционно чрез локалната мрежа. Записите от тези камери се съхраняват за период от около 20 дни, след което автоматично се изтриват от системата по реда на тяхното постъпване.

Във входа има инсталирана и втора система включваща четири броя камери, разположени на етажните площадки съответно на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7-ми етажи. Камерите са свързани с видеорекордер, съхраняван в жилището на домоуправителката. В момента на проверката видеорекордерът не е свързан в мрежа, не съществува възможност за отдалечен достъп до него и изходящият образ от камерите не се наблюдава от никого. Втората система за видеонаблюдение също позволява автоматичен запис на изображенията при движение на обект в обсега на камерите. Записи от тези 4 камери се съхранява за период от около 15 дни.

Всички камери във входа са монтирани от г-н Г.К. преди около 1 година, във връзка с възникнали случаи на вандализъм и след обсъждане и приемане на решение на Общото събрание на етажната собственост (Протокол № 15/13.01.2016 г.), както и при изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение на живущи във входа с охранителна цел (приложен към писмо с вх. № Ж-231#7/05.09.2017 г.). Във входа не са поставени информационни табели, които да предупреждават за извършваното видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката проверяващият екип съставя констативен протокол, 5 броя графични изображения от системата за видеонаблюдение, както и 9 броя – на монтираните във входа камери.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камера за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Прави се отбелязването, че на редовно заседание на Комисията, проведено на 24.02.2010 г., КЗЛД е приела решение, с което освобождава управителите на етажната собственост (председателите на управителните съвети) от задължение за регистрация като администратори на лични данни на основание чл. 17а, ал. 2 от ЗЗЛД.

В случая е безспорна липсата на изрично съгласие на жалбоподателя – Н.Д.

Твърдението на жалбоподателя за липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

По повод изясняване на обстоятелствата в административното производство се разглеждат изразеното от ответната страна становище.

В становище с рег. № Ж-231#3/14.08.17г. от г-н Г.К. са изложени твърдения, че в края на месец октомври и началото на месец ноември 2016 г. е монтирал 4 (четири) броя камери за видеонаблюдение – „две пред входа и две в стълбищната клетка след входната врата“. Уведомява, че е ускорен монтажът на камерите след три случая на разсипване на живак пред вратите на три апартамента, за които случаи са уведомени Гражданска защита и МВР. Уведомява, че след монтиране на камерите за видеонаблюдение „няма повече такива случаи“. В становището е изложено, че преди поставянето на камери е имало случаи на вандализъм и увреждане на общите части, които са преустановени след монтиране на видеонаблюдението. Г-н Г.К. информира, че поради възникналата тревога „във връзка с живака, живущите на IV, V, VI и VII етажи“ са поискали да има камери и на техните етажи. При лични разговори с председателя на управителния съвет на етажната собственост с живущите във входа (24 апартамента) е установено, че „само живущите в ап. 52, ет. II и ап. 57, ет. III не пожелаха да има камери на техните етажи и на тези два етажа не са монтирани камери“.

Системата за видеонаблюдение е настроена да извършва 10-секунден запис при отчитане на движение, а записите се съхраняват от период от около 60 часа, в зависимост от обема на записаната информация. Софтуерът със записите е защитен посредством потребителско име и парола, а камерите се наблюдават само при нужда. Г-н Г.К. информира, че жалбоподателят г-ж Н.Д. е присъствал на общото събрание, проведено на

13.01.2016 г., като е бил съгласен с поставяне на камери за видеонаблюдение с охранителна цел. Предоставено е като доказателство протокол № 15 от 13.01.2016 г. от проведено общо събрание, като и списък на живущите във бл. *****, които собственоръчно са изписали имената и са се подписали като са заявили съгласие с монтажа на система за видеонаблюдение във входа с охранителна цел.

В административното производство е предоставен Протокол № 22/05.10.2017 г. от проведено общо събрание на собствениците и ползвателите на жилища в бл. ****. От т. 5 на цитирания документ е видно, че е изразено желание на живущите на ет. 5 и 8 да бъдат монтирани камери, като всички са гласували „За“, само жалбоподателят е гласувал „Против“.

Председателя на управителния съвет, г-жа О.С. не депозирала становище по случая.

Във връзка с обсъдения по-горе доказателствен материал приложен към административната преписка се разглеждат относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От предоставените документи за проведено общо събрание на 13.01.2016 г. е видно, че в т. 4 от същия, като предложение, записано под номер 3 е поставянето на охранителни камери, с цел осигуряване на автомобилния парк., а с писмо вх. № Ж-231#7/05.09.2017 г. е предоставен списък с изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение на 17 от собствениците на апартаменти от общо 24.

Въпреки, че от представения документ за проведено общо събрание не може да се установи изпълнението на законовите изисквания за кворум и мнозинство, с предоставения допълнителен списък се доказва знанието и съгласието на живущите в кооперацията за монтиране на камери за видеонаблюдение с охранителна цел.

Следва да бъде отбелязано, че личните данни, които се събират в резултат на видеонаблюдението, трябва да се обработват от администратор на лични данни, съгласно законното изискване на ЗЗЛД. Физическо лице – Г.К., няма качеството на администратор на лични данни. Следователно, управителят на етажната собственост – г- жа О.С., трябва да предприеме необходимото, данните, които се събират в резултат на видеонаблюдението на диван, който се съхранява от лицето Г.К., да бъдат законосъобразно обработвани. Следва да се изработят вътрешни правила, които да указват начина на обработване на личните данни в съгласие със Закона за защита на личните данни

По отношение обсега на видеозанемане на камерите се отбелязва установеното в Констативен акт № ППН-02-591/23.11.2017 г., а именно: две от камерите са инсталирани на входа на сградата – от външната и от вътрешната страна на вратата, а друга камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж. Останалите четири видеокамери са са разположени на етажните площадки на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7 – ми етаж.

Във връзка с камерата, монтирана от външната страна на входната врата на сградата, заснемащи съседни имоти, се разглеждат принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателите в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се мотивира преценката за частична основателност на жалба № Ж-231/23.05.2017 г., в частта, в която се доказва извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Установеното заснемане на публични площи надхвърля целите, за които е монтирано видеонаблюдението, а именно: защитата на личната и имуществената неприкосновеност на ответната страна.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични

данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: проблеми в отношенията между страните, водещи до притеснения и опасения за спокойствието, здравето и живота на собствениците на апартаменти в *****, водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Оставя без уважение като неоснователна жалбата рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на Г.К. и прекратява административното производство.

2. Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на О.С. в качеството ѝ на управител на етажната собственост и администратор на лични данни с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя посредством извършваното от ответната страна видеонаблюдение от камерите монтирани на вътрешната страна на вратата, камерата инсталирана на етажната площадка на първия етаж и четирите видеокамери, разположени на етажните площадки на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7 – ми етаж, по начин, по който не се установява преимущество на интересите на г-н Н.Д. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от

Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателката съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

3. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на О.С. в качеството ѝ на управител на етажната собственост и администратор на лични данни в частта ѝ свързана с извършването видеонаблюдение от камерата, монтирана от външната страна на входната врата на сградата, заснемащи обществени места и съседни имоти съобразно установената по-горе фактическа обстановка поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

4. Във връзка с т. 3 издава задължително предписание на О.С. – управител на етажната собственост да предприеме необходимите технически и организационни мерки, данните, които се събират в резултат на видеонаблюдението на дивииара, съхраняван в дома на Г.К., да бъдат законосъобразно обработвани, като се изработят вътрешни правила, които да указват начина на обработване на личните данни в съгласие със Закона за защита на личните данни.

6. Срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от влизането в сила на решението, след което да се уведоми комисията за изпълнението като се представят съответните доказателства.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/